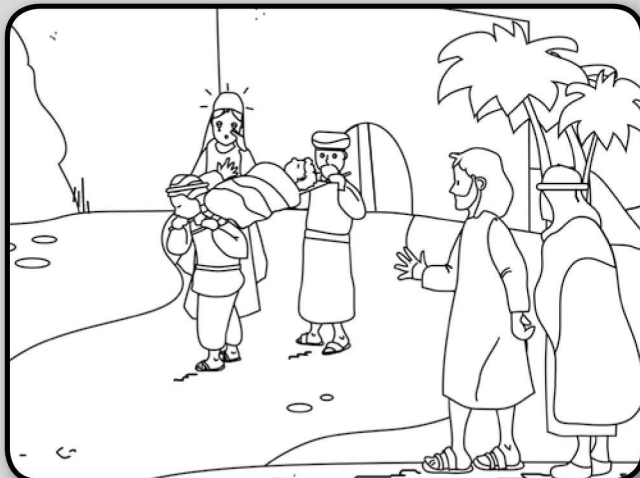

Vigasztaljuk meg, aki sír vagy szomorú!

„Mint a fiút, akit az anyja vigasztal,
úgy vigasztallak meg én is titeket.”
(Iz 66,13)

Jézus találkozott egyszer egy gyászoló menettel, akik egy fiatal gyermeket vittek temetni. Az édesanyja ott sírt mellette.

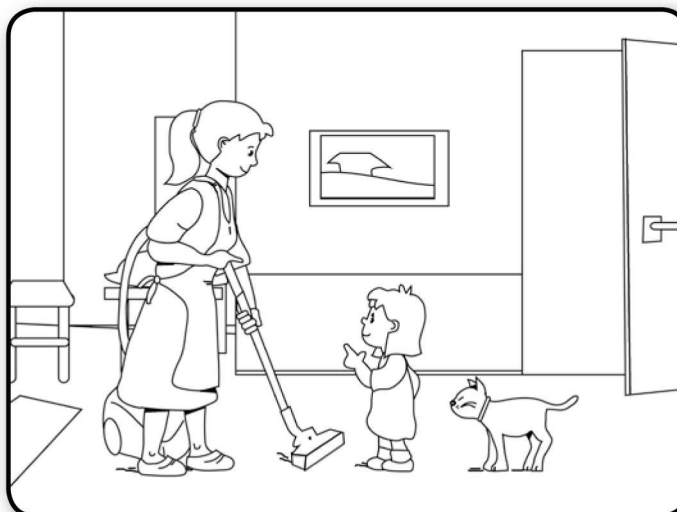
Jézust megindította a gyászolók fájdalma. Megszólította az édesanyát, és azt mondta neki, hogy ne sírjon.

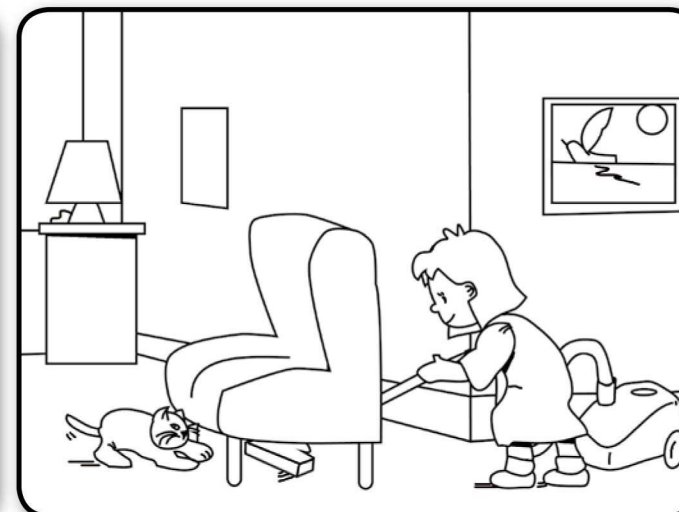
Szeretetével örömmé tudta alakítani a fájdalmat: feltámasztotta a gyermeket, és ezzel megvigasztalta az édesanyát. (vö. Lk 7,11-17)

Egy nap anyukám a lakást takarította, de sok más dolga is akadt volna.

Azt mondtam neki: „Anyu, ne aggódj, én majd segítek neked!”

Átvettem tőle a porszívót, és kitalarítottam a nappalit, aminek nagyon örült.

(Paula Olaszországból)